

[Hanne Thanning Jacobsen]

lig ved at miste modet, inden han overhovedet får begyndt.

Vi har altså nogle huller, vi har en manglende fleksibilitet i opsamlingen af de unge, og jeg synes, den historie er god til at fortælle os noget om, hvor vi svigter.

Som sagt vil vi selvfølgelig gå konstruktivt ind i det kommende udvalgsarbejde, men forslaget skal forbedres betydeligt, hvis vi skal medvirke til dets vedtagelse.

Tom Behnke (FP):

På Fremskridtspartiets vegne skal jeg meddele, at vi er overvejende positive over for forslaget. Det er positivt, at de unge i højere grad skal yde en indsats, før de kan modtage økonomisk bistand eller hjælp, om man vil.

Det er også positivt, at de unge skal kunne dokumentere, at de har haft en indtægt i 12 måneder i stedet for 3 måneder, før de kan få kontanthjælp. Det er et godt incitament for de unge til at yde en indsats frem for i dag, hvor det efter Fremskridtspartiets mening er alt for let for de unge blot at læne sig tilbage og lade sig forsørge af samfundet.

Ligeledes er det ganske rimeligt, at kommunerne har pligt til at tilbyde beskæftigelse mod ungdomsydelse til de 20-årige, hvilket er en udvidelse på 1 år i forhold til gældende regler.

Det er til gengæld ikke rimeligt, at kommunerne fremover skal være forpligtet til at tilbyde de unge kontanthjælpsmodtagere en uddannelse. Det er forkert og helt fremtidsløst at proppe flere og flere ind i uddannelsessystemet, når det er åbenlyst for enhver, at der ikke er behov for så mange færdiggjorte. Ordningen vil blot betyde, at de unge bliver arbejdsløse på et højere niveau, og hvad er det så værd? Skatteydernes penge er spildt, og de unge har spildt deres kostbare tid. Det er på tide, at vi sadler om, således at det bliver de bedst kvalificerede, der får de uddannelsespladser, der er behov for. De øvrige må så finde en alternativ uddannelse eller beskæftigelse, for i et gældssamfund er der brug for alle hænder, eller også må de vente, indtil der er plads til dem i uddannelsessystemet inden for netop den linie, som de foretrækker.

Det er heller ikke særlig hensigtsmæssigt, at der nu er indført regler, der pålægger virksomheder tvangsbøder, hvis de ikke tager det antal lærlinge, som det offentlige har bestemt en

virksomhed skal have. Hvor positive tror man virksomhederne vil være over for de lærlinge, som lovgivningen har tvunget dem til at tage?

Endelig skal jeg nævne den tåbelige ordning, der giver unge en andenrangspraktikperiode, når det ikke har været muligt at finde en praktikplads. Fremskridtspartiet vil således i udvalgsarbejdet søge belyst, hvordan det indtil nu er gået med kommunernes placering af unge på parkeringsuddannelser, og derefter eventuelt fremsætte ændringsforslag. Men positive, det er vi.

Bente Juncker (CD):

Ja, jeg er enig med stort set alle de ordførere, der har været, i, at det er utrolig udsigtsløst for de unge at være på passiv forsørgelse.

Jeg er enig i, at vi sagtens kan udvide ordningen for de 18-19-årige og tage de 20-årige med.

Jeg er derimod i tvivl, når vi kommer lidt højere op, når pligten indtræder for kommunerne omkring de 12 måneder, om 12 måneder egentlig er det rette tidspunkt. Jeg kan ikke rigtig se det for mig nu, men det er en af de ting, som vi vil undersøge i udvalget.

Men bedre var det jo, hvis vi fik de unge i gang gennem helt andre ordninger, og dér må jeg altså sige, at det, der mangler, det er stadig væk praktikpladser og pladser på produktions-skolerne. Det forlig, som den gamle regering lavede med Socialdemokratiet, har altså ikke virket, og det virker stadig væk ikke. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke snart tager det op og søger at få nogle varige, gode pladser for de unge, for det, kommunerne nu skal lave, er jo kun en erstatning.

Det er en udmærket erstatning, når det ikke kan være anderledes; men jeg synes, regeringen må sætte sig ned og finde ud af, hvad det egentlig er, der er grundlæggende galt herhjemme, for de årgange, vi har, dem har vi altså kun i 5 år endnu, og derefter ved vi, at mangelen på unge bliver utrolig stor. Hvorfor går man ikke ud og fortæller virksomhederne det? Hvorfor sørger man ikke for at indrette skattestrukturen således, at virksomhederne får lyst til at investere i nogle unge, får lyst til at investere i de næste fem år, for det er det, det drejer sig om?

Gjorde man det, fik man nogle skatteregler for virksomhederne, så kunne man også få de unge ud, og så var man ikke nødt til at lave disse ordninger, som kun er et supplement for de unge.